

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4232

гр. София, 22.04.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 22.04.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **12018** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал. 1 ГПК.

Подадена е молба от жалбоподателя - М. А. М. Х., с която иска допълване на решението в частта относно разноските. Искането е да бъдат присъдени „разноски“, без да ги конкретизира по основание и размер; не сочи доказателства.

Ответникът председателят на Държавната агенция по бежанците не взе становище по молбата.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира следното:

Молбата за допълване на решението в частта за разноските е основателна. Действително се установява, че съдът не се е произнесъл по искането за разноски, поради което и решението следва да бъде допълнено.

Същевременно, предвид представените доказателства, следва да се приеме, е искането за присъждане на разноски е неоснователно.

Действително, видно от договор за правна помощ и съдействие от 16.7.2023 г. се установява, че жалбоподателят е сключил договор с изрично изброените там адвокати, вкл. и с представлявалия го в това производство адв. В. В. П..

Същевременно обаче, видно от този договор, не се посочва каква е уговорената сума за възнаграждение /така не е попълнена т. II/ от договора. Представена е разписка от 24.7.2023 г., видно от която Н. А. С. е заплатила по банков път сумата от 1000 лв. на Фондация за достъп до права. Като основание е посочен „адвокатски хонорар“. Предвид така установеното не може да се направи извод, че така заплатената сума е заплатена именно в полза на жалбоподателя именно по процесния договор за правна помощ, именно за съдебното производство. Действително, адв. С. се установява, че за част от административното производство е представлявала жалбоподателя, но се установява, че впоследствие е заместена от адв. П..

На следващо място, дори и да е заплатена сумата в полза на жалбоподателя, видно от платежното нареждане не е индивидуализиран договорът за правна помощ.

На последно място, този договор за правна помощ е сключен на 16.7.2023 г., по което време е било в ход административното производство. Съдебното, видно от вх. номер на жалбата, е започнало на 13.12.2023 г. – значително след посочената дата. В чл. IV от договора за правна помощ изрично е посочено, че възнаграждението е за защита „в административното производство пред ДАБ при МС“.

Ето защо съдът намира, че не следва да се присъди претендирано възнаграждение. Отделен е въпросът, че нито в с.з., нито с молбата за допълване на решението жалбоподателят нито посочи по размер, нито представи списък с разноси и други доказателства във връзка с искането си за разноси. Тези, които са направени в административното производство следва да се поискат там – чл. 59, ал. 1, т. 6 АПК.

Ето защо и съдът

ОПРЕДЕЛИ

ДОПЪЛВА решение № 1581/11.3.2024 г., постановено по адм.д. № 12018/2023 г. на АССГ 64 с-в в частта му за разноските както следва:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. А. М. Х., гражданин на С., ЕГН [ЕГН], за присъждане на разноси.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: